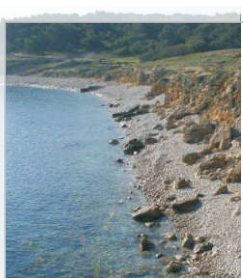

El paratge de les Planasses - Salpatx, situat al municipi de l'Escala, és un espai litoral de litologia calcària i geològicament correspon a una prolongació cap al nord del massís del Montgrí. Es tracta d'un petit turó d'uns 60 metres d'alçada. Com és característic del front del mar d'aquest massís, la presència de penya-segats, illots, esculls i cales de còdols és una constant.

A l'espectacularitat morfològica i paisatgística de la seva façana litoral se li afegeix una elevada diversitat de comunitats vegetals, distribuïdes en un espai reduït —prop de les 40 hectàrees—, així com les formes que prenen moltes espècies adaptant-se a les severes condicions que imposen els agents externs, com ara el vent de tramuntana i la forta salubritat.

L'Escala-Empúries

Ajuntament de l'Escala

Plaça de les Escoles, 1
17130 l'Escala (Girona)
Tel. 972 77 06 03
turisme@lescala.cat

www.visitlescala.com

CAT

El paratge de Les Planasses Salpatx

Foto: Miquel Bataller

L'Escala-Empúries

Principals ambients naturals

A més de la zona de penya-segats litorals calcaris, amb petites caletes de còdols i replans rocosos, fortament exposats al vent de tramuntana, l'espai també engloba una zona dunar, tant embrionària com establitzada o residual: pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) i de pi pinyoner (*Pinus pinea*), matollars —principalment la brolla de romaní (*Rosmarinus officinalis*) i la màquia de garric (*Quercus coccifera*)—, i pradells secs, com els llistonars (*Brachypodium retusum*) i els fenassars (*Brachypodium phoenicoides*), entre altres.

Dins d'aquest espai s'han citat més de 270 espècies i entre la flora destaca la presència d'aquelles endèmiques i/o protegides, com el coixí de monja (*Astragalus tragacantha*), les ensopegueres (*Limonium* sps.), el lliri de mar (*Pancratium maritimum*), el molinet (*Silene sclerocarpa*) i les armèries (*Armeria ruscinonensis*). A més, la combinació d'un substrat calcarí i de materials sorrencs permet en alguns punts la coexistència de plantes amb preferències edàfiques molt contrastades. Tot i que dominen les plantes calcícoles o indiferents al substrat, el nombre de plantes preferentment silicícoles no és menyspreable. Entre aquestes destaca la *Genista linifolia* i el *Cistus crispus*.

Actualment, quasi la totalitat de l'espai forma part del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter i de la Xarxa Natura 2000.

L'espai es pot recórrer a través d'un camí de ronda entre el port de la Clota i la cala Montgó, que coincideix amb el GR-92. En aquest tram es conserven búnquers que es varen construir per controlar la badia de Roses.

1. Pinedes de pi blanc. És la formació arbrada més extensa de l'espai i destaca per les formes tortuoses que presenten molts dels individus que es troben a primera línia mar, patint els efectes de la tramuntana.

2. Màquia de garric i brolla calcícola de romaní. Es tracta de la formació vegetal arbustiva més nombrosa. Es caracteritza per la presència de plantes punxents i aromàtiques assentades sobre un sòl aspre i rocallós.

3. Duna litoral. Ambient sorrenc costaner de gran valor ecològic, es localitza en un sol indret i ocupa una superfície molt petita. En aquest sector en trobem tant en un estat embrionari com colonitzada per la vegetació.

4. Penya-segats litorals. Espadats calcaris de fins a 40 metres d'alçada que defineixen l'estructura del front marítim de l'espai. Cales de còdols, illots, coves, esculls i farallons que defineixen una geomorfologia tan diversa com espectacular, a més d'esdevenir hàbitat per a moltes espècies de flora de gran interès ecològic.

5. Dunes residuals plantades de pins. Ambient sorrenc que la tramuntana ha anat arrossegant i que actualment es troba fixada mitjançant la plantació de pins, per evitar que aquesta avanci i colmati les zones més interiors.

